Pregaria.cat

Entrada

Pregària de la complicitat

Per pregaria.cat el dj., 20/02/2003 - 09:00

Has intentat trobar un temps un xic llarg per a pregar. Ha estat impossible. Volies fer-ho amb la Bíblia. Pensaves: em compraré “la missa de cada dia”. Res, mai hi ha el moment. I una tarda que anaves a fer-ho, en el moment de sortir, el telèfon ha sonat i ha resultat un pal de llarg. Quan eres davant la llibreria feia un moment que havien tancat.

Possiblement per tot plegat et tornes a sentir com allunyat de Déu. Altre cop et venen pensaments pessimistes: és impossible amb la vida que porto fer pregària. Aquestes idees com un pes feixuc cauen de nou sobre el teu esperit. Voldries connectar amb Ell, el necessites, però treballes a tope, tens família i amistats, et sents explotat i et tiren per totes bandes.... Fora tan fantàstic!, i de fet és tan irreal.

Per a situacions d’aquestes hi ha una pregària fàcil i que no demana temps. Que quedi clar, és per a situacions semblants, quan ja no es pot més, i la bona voluntat topa i topa amb dificultats molt dures. És la **pregària de la complicitat.**

Jesús i tu teniu certa complicitat. Ell t’estima, ja ho saps, et segueix discretament d’aprop. Entén què et passa. No et vol criticar, et vol ajudar mitjançant el seu Esperit. Tu l’estimes. Saps prou bé que entre Ell i tu hi ha una història de relació i referències. La seva persona, el seu missatge, el seu projecte, són en el teu cor, et convencen.

Doncs aquesta mútua complicitat és el fonament d’una pregària que es podria definir com a **mirada interior** d’un moment i un mot o dos amb complicitat. Al matí: *Bon dia, Senyor*. A la nit: *Bona nit, Senyor*. En el metro: *Senyor, ho saps, t’estimo*. Amb els amics: *Senyor, ets l’ Amic.* A la tele: Ja ho veus, quina porqueria. Davant l’explotació injusta: Puc fer quelcom Senyor?. I a moltes hores perdudes i potser inútils: *Sóc aquí, amb Tu.*